ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 29ης Ιουνίου 1999 *

Στην υπόθεση C-206/97,

Βασίλειο της Σουηδίας, εκπροσωπούμενο από τη Lotty Nordling, rättschef στη νομική γραμματεία (ΕΚ) του Υπουργείου Εξωτερικών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία της Σουηδίας, 2, rue Heinrich Heine,

προσφεύγον,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπουμένου από τον Rüdiger Bandilla, διευθυντή της Νομικής Υπηρεσίας, την Eva Karlsson και τον Lauri Railas, νομικούς συμβούλους, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Alessandro Morbilli, γενικό διευθυντή της διευθύνσεως νομικών υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad Adenauer,

καθού,

υποστηριζομένου από την

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την Christina Tufvesson και τον Thomas van Rijn, νομικούς συμβούλους, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

παρεμβαίνουσα,

* Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική.

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 390/97 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1996, περί καθορισμού, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των συνολικών επιτρεπομένων αλιευμάτων (TAC) για το 1997 καθώς και ορισμένων όρων υπό τους οποίους είναι δυνατόν να αλιεύονται (ΕΕ 1997, L 66, σ. 1), όσον αφορά την κατανομή του γάδου στη ζώνη III b, c και d,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, P. J. G. Kapteyn (εισηγητή), J.-P. Puissochet, G. Hirsch και P. Jann, προέδρους τμήματος, J. C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann, J. L. Murray, D. A. O. Edward, H. Ragnemalm και L. Sevón, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. Léger

γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις αγορεύσεις των διαδίκων κατά τη συνεδρίαση της 1ης Δεκεμβρίου 1998,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 9ης Φεβρουαρίου 1999,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 30 Μαΐου 1997, το Βασίλειο της Σουηδίας ζήτησε, δυνάμει του άρθρου 173 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρου 230 ΕΚ), την ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 390/97 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1996, περί καθορισμού, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των συνολικών επιτρεπομένων αλιευμάτων (ΤΑC) για το 1997 καθώς και ορισμένων όρων υπό τους οποίους είναι δυνατόν να αλιεύονται (ΕΕ 1997, L 66, σ. 1), όσον αφορά την κατανομή του γάδου στη ζώνη III b, c και d.

Επί της κοινοτικής κανονιστικής ρυθμίσεως

Η αλιεία στη θάλασσα της Βαλτικής

2 Κατ' εφαρμογήν του άρθρου V της συμβάσεως για την αλιεία και διατήρηση των ζώντων πόρων στη Βαλτική Θάλασσα και στους Belts, στην οποία η Κοινότητα προσχώρησε με την απόφαση 83/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1983 (ΕΕ L 237, σ. 4, στο εξής: σύμβαση), όπως αυτή τροποποιήθηκε με το υπογραφέν στις 11 Νοεμβρίου 1982 στη Βαρσοβία πρωτόκολλο της διασκέψεως των εκπροσώπων των συμβαλλομένων στη σύμβαση κρατών, η αλιεία στη θάλασσα της Βαλτικής ρυθμίζεται από τη διεθνή επιτροπή αλιείας στη θάλασσα της Βαλτικής (στο εξής: διεθνής επιτροπή). Δυνάμει των άρθρων IX έως XI της συμβάσεως, η διεθνής επιτροπή καθορίζει σε ετήσια βάση και για κάθε συμβαλλόμενο μέρος το σύνολο των επιτρεπομένων αλιευμάτων (στο εξής: ΣΕΑ) για κάθε απόθεμα ιχθύων και για κάθε

ζώνη· προς τούτο επεξεργάζεται συστάσεις που καθίστανται υποχρεωτικές για τα συμβαλλόμενα κράτη εφόσον τα τελευταία δεν έχουν υποβάλει ένσταση εντός ορισμένης προθεσμίας.

3 Η 22α σύνοδος της διεθνούς επιτροπής που πραγματοποιήθηκε από τις 16 έως τις 20 Σεπτεμβρίου 1996 στη Βαρσοβία καθόρισε για το έτος 1997 σε 109 600 τόνους το ΣΕΑ του γάδου εντός των αλιευτικών ζωνών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 3760/92

4 Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 3760/92 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1992, για τη θέσπιση κοινοτικού συστήματος για την αλιεία και την υδατοκαλλιέργεια (ΕΕ L 389, σ. 1), ορίζει στο άρθρο 8, παράγραφος 4, υπό i, ότι το Συμβούλιο, αποφαινόμενο με ειδική πλειοψηφία, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, καθορίζει για κάθε τύπο αλιείας ή ομάδα τύπων αλιείας, ανά περίπτωση, το σύνολο των επιτρεπομένων αλιευμάτων και/ή της συνολικής επιτρεπόμενης αλιευτικής προσπάθειας. Σύμφωνα με την ίδια παράγραφο 4, υπό ii, της εν λόγω διατάξεως, το Συμβούλιο κατανέμει τις αλιευτικές δυνατότητες μεταξύ των κρατών μελών κατά τρόπον ώστε να εξασφαλίζει τη σταθερότητα των αλιευτικών δραστηριοτήτων κάθε κράτους μέλους για κάθε συγκεκριμένο απόθεμα.

5 Κατά το άρθρο 3, στοιχείο ζ', του κανονισμού, ως «κοινοτικές αλιευτικές δυνατότητες» νοούνται «οι αλιευτικές δυνατότητες που είναι διαθέσιμες για την Κοινότητα στα κοινοτικά αλιευτικά ύδατα, συν το σύνολο των αλιευτικών δυνατοτήτων που είναι διαθέσιμες για την Κοινότητα εκτός των υδάτων της, μείον τις αλιευτικές δυνατότητες που είναι διαθέσιμες και παραχωρούνται σε τρίτες χώρες».

6 Το άρθρο 3, στοιχείο α', του ίδιου κανονισμού προβλέπει ότι «κοινοτικά αλιευτικά ύδατα» είναι «τα ύδατα που υπάγονται στην κυριαρχία ή δικαιοδοσία των κρατών μελών».

Το άρθρο 121 της Πράξεως Προσχωρήσεως

7 Το άρθρο 121, παράγραφος 1, της Πράξεως περί των όρων προσχωρήσεως της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας και του Βασιλείου της Σουηδίας και περί των προσαρμογών των συνθηκών στις οποίες θεμελιώνεται η Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ 1994, C 241, σ. 21, και ΕΕ 1995, L 1, σ. 1, στο εξής: Πράξη Προσχωρήσεως), ορίζει το μερίδιο των κοινοτικών αλιευτικών δυνατοτήτων που χορηγείται στο Βασίλειο της Σουηδίας για αποθέματα που υπόκεινται σε περιορισμό αλιευμάτων.

8 Σύμφωνα με τον παρατιθέμενο στο εν λόγω άρθρο 121, παράγραφος 1, της Πράξεως Προσχωρήσεως πίνακα, το μερίδιο του Βασιλείου της Σουηδίας ορίζεται, στα πλαίσια της κατανομής του γάδου στη ζώνη III b, c, και d, σε 35,037 %. Στην υποσημείωση 7 του πίνακα προβλέπεται ότι το οικείο ποσοστό ισχύει για τους πρώτους 50 000 τόνους των κοινοτικών αλιευτικών δυνατοτήτων. Για τις υπερβαίνουσες τους 50 000 τόνους κοινοτικές αλιευτικές δυνατότητες, το μερίδιο του Βασιλείου της Σουηδίας ορίζεται σε 40,000 %. Σύμφωνα με την ίδια υποσημείωση, «οι κατανομές αυτές δεν λαμβάνουν υπόψη τη συνεχή μεταφορά ποσοστώσεων από τη Σουηδία στην Ένωση, με τη σημερινή σύνθεσή της, βάσει της Συμφωνίας ΕΟΧ του 1992». Τέλος, κατά την υποσημείωση 2 του πίνακα, η μνημονευόμενη ζώνη III b, c και d δεν αφορά παρά τα «ύδατα της Κοινότητας».

9 Κατά το άρθρο 121, παράγραφος 2, της Πράξεως Προσχωρήσεως, τα χορηγούμενα στο Βασίλειο της Σουηδίας μερίδια ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 3760/92. Με βάση τις εν λόγω διατάξεις, η κατανομή των μεριδίων έγινε για τα έτη 1995 και 1996 μέσω των κανονισμών (ΕΚ) 3362/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1994, και 3074/95 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, περί καθορισμού, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων (...), και περί ορισμένων όρων υπό τους οποίους είναι δυνατόν να αλιεύονται (ΕΕ 1994, L 363, σ. 1, και ΕΕ 1995, L 330, σ. 1, αντίστοιχα).

Ο κανονισμός (ΕΚ) 390/97

10 Η μεταξύ των κρατών μελών κατανομή του χορηγουμένου στην Κοινότητα μεριδίου των αλιευμάτων για το έτος 1997 πραγματοποιήθηκε με τον κανονισμό 390/97, τη μερική ακύρωση του οποίου ζητεί το Βασίλειο της Σουηδίας.

11 Το άρθρο 2 του κανονισμού προβλέπει ότι τα ΣΕΑ καθορίζονται για το 1997 όπως αναφέρεται στο παράρτημα Ι. Σύμφωνα με το παράρτημα αυτό, τα ΣΕΑ για το είδος γάδος (Gadus Morhua) στη ζώνη III b, c και d ορίζονται σε 112 452 τόνους [εκ των οποίων 109 600 τόνοι κατ' εφαρμογήν των οριζομένων από τη διεθνή επιτροπή ΣΕΑ και 2 852 τόνοι ως «γάδος αντισταθμίσεως» (βλ. σκέψη 12 της παρούσας αποφάσεως)]. Η χορηγούμενη στο Βασίλειο της Σουηδίας ποσότητα ανέρχεται, σύμφωνα με το ίδιο παράρτημα, σε 38 860 τόνους (35,037 % των 50 000 τόνων + 40,000 % των 59 600 τόνων = 41 360 τόνοι, εκ των οποίων 2 500 τόνοι προς μεταφορά στα λοιπά κράτη μέλη, σύμφωνα με τη συμφωνία υπό μορφή ανταλλαγής επιστολών μεταξύ της Κοινότητας και του Βασιλείου της Σουηδίας κατά την υπογραφή της Συνθήκης για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο).

Ο «γάδος αντισταθμίσεως»

12 Όπως προκύπτει από τη δικογραφία, κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων που προηγήθηκαν της προσχωρήσεως του Βασιλείου της Σουηδίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ο προσδιορισμός της κλείδας κατανομής του γάδου της θάλασσας της Βαλτικής αποτέλεσε αντικείμενο δυσχερών διαπραγματεύσεων. Ορισμένα κράτη μέλη εκτίμησαν ότι το μερίδιο του Βασιλείου της Σουηδίας δεν αντανακλούσε ορθά τις ιστορικές αλιευτικές δομές και έθιγε ως εκ τούτου τα ίδια συμφέροντά τους σε θέματα αλιείας στη θάλασσα της Βαλτικής.

13 Κατά τη 1733η σύνοδο του Συμβουλίου, η οποία έλαβε χώρα στις Βρυξέλλες από τις 25 Φεβρουαρίου έως την 1η Μαρτίου 1994, συμφωνήθηκε να συμπεριληφθεί στα πρακτικά η ακόλουθη δήλωση (έγγραφο 5057/94 ADD 1 PV/CONS 5, σ. 7, στο εξής: δήλωση του 1994):

«Γάδος Βαλτικής

Το Συμβούλιο και η Επιτροπή θα επιτύχουν επιπρόσθετα αλιευτικά δικαιώματα γάδου ίσα προς οιοδήποτε μερίδιο δοθεί στη Σουηδία άνω του 35,037 %. Οι επιπρόσθετες ποσοστώσεις θα κατανεμηθούν μεταξύ Γερμανίας και Δανίας.»

14 Σύμφωνα με την ανωτέρω δήλωση, η Κοινότητα αγόρασε για τα έτη 1995, 1996 και 1997 από τα τρία κράτη της Βαλτικής τον «γάδο αντισταθμίσεως».

15 Κατά το έτος 1997, η Κοινότητα έλαβε 2 852 τόνους «γάδου αντισταθμίσεως», ήτοι 900 τόνους από την Εσθονία, 127 τόνους από τη Λετονία και 1 825 τόνους από τη Λιθουανία. Η ποσότητα αυτή κατανεμήθηκε μεταξύ του Βασιλείου της Δανίας (69 % = 1 968 τόνοι) και της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας (31 % = 884 τόνοι). Ακολούθως, οι ανωτέρω ποσότητες προστέθηκαν στα μερίδια των διαθεσίμων για την Κοινότητα ΣΕΑ, τα οποία κατανεμήθηκαν σύμφωνα με την εσωτερική κλείδα κατανομής στο Βασίλειο της Δανίας (43,36 % εκ των 109 600 τόνων = 47 526 τόνοι + 1 968 τόνοι = 49 494 τόνοι) και στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (18,94 % εκ των 109 600 τόνων = 20 756 τόνοι + 884 τόνοι = 21 638 τόνοι).

16 Με διάταξη της 24ης Οκτωβρίου 1997, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου επέτρεψε την παρέμβαση της Επιτροπής υπέρ των αιτημάτων του Συμβουλίου.

Επί της προβλεπομένης στο άρθρο 121, παράγραφος 1, της Πράξεως Προσχωρήσεως εφαρμογής της κλείδας κατανομής

17 Προς στήριξη της προσφυγής του, το Βασίλειο της Σουηδίας υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο, εκδίδοντας τον κανονισμό 390/97, δεν εφάρμοσε το άρθρο 121 της Πράξεως Προσχωρήσεως στον βαθμό που προσδιορίζει την κατανομή του γάδου στη ζώνη II b, c και d. Συναφώς, η Σουηδική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι ουδαμού αναφέρεται ότι τα άρθρα 116 έως 122 της Πράξεως Προσχωρήσεως δεν αφορούν, όπως διατείνεται το Συμβούλιο, παρά μόνον τους «εσωτερικούς πόρους». Ο όρος «εξωτερικοί πόροι», ο οποίος αποτελεί τον τίτλο των άρθρων 124 και 125 της Πράξεως Προσχωρήσεως, δεν χρησιμοποιείται για τον εν γένει καθορισμό των αλιευτικών δυνατοτήτων που είναι απόρροια διεθνών συμφωνιών με τρίτες χώρες. Κατά τη Σουηδική Κυβέρνηση, το Συμβούλιο θα έπρεπε να κατανείμει για τη Σουηδία τα ΣΕΑ των 112 452 τόνων γάδου σύμφωνα με τα κριτήρια του άρθρου 121, παράγραφος 1, της Πράξεως Προσχωρήσεως, γεγονός που θα κατέληγε σε ποσότητα 39 999 τόνων (0,35037 x 50 000 τόνοι και 0,4000 x 62 452 τόνοι — 2 500 τόνοι).

18 Η Σουηδική Κυβέρνηση προσθέτει ότι η υποσημείωση 2 του πίνακα του άρθρου 121, παράγραφος 1, της Πράξεως Προσχωρήσεως σημαίνει ότι οι αλιευτικές δυνατότητες εκτός των υδάτων της Κοινότητας αποκλείσθηκαν κατά τον προσδιορισμό του μεριδίου των προς χορήγηση στο Βασίλειο της Σουηδίας αλιευμάτων γάδου. Αντίθετα, δεν αποκλείσθηκαν οι αλιευτικές δυνατότητες που μεταφέρθηκαν στην Κοινότητα για να ασκηθούν εντός των υδάτων της. Σύμφωνα με τη Σουηδική Κυβέρνηση, όπως προκύπτει από τα ανωτέρω, οι «κοινοτικές αλιευτικές δυνατότητες» του άρθρου 121, παράγραφος 1, της Πράξεως Προσχωρήσεως έχουν την ίδια έννοια με εκείνη του άρθρου 3, στοιχείο ζ', του κανονισμού 3760/92.

19 Όσον αφορά τη δήλωση του 1994, η Σουηδική Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι δεν συνιστά λόγο δικαιολογούντα τη μη τήρηση της Πράξεως Προσχωρήσεως, εφόσον παρόμοια δήλωση δεν μπορεί να υπερισχύει της εν λόγω πράξεως. Αν η δήλωση δεν συνάδει προς την Πράξη Προσχωρήσεως, το μόνο δυνατό συμπέρασμα είναι ότι αποκλείεται οποιαδήποτε κατανομή σύμφωνα με τη δήλωση αυτή.

20 Αντίθετα, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι καμία διάταξη της Πράξεως Προσχωρήσεως δεν παρέχει τη δυνατότητα να συναχθεί το συμπέρασμα ότι ο σκοπός των άρθρων 116 έως 122 αυτής έγκειται στη ρύθμιση της αλιείας εντός των λοιπών υδάτων, πλην των ανηκόντων στην Κοινότητα, μετά την προσχώρηση του Βασιλείου της Σουηδίας. Προσθέτει ότι, όπως προκύπτει σαφώς από την ύπαρξη και το κείμενο του πίνακα του άρθρου 121, παράγραφος 1, της Πράξεως Προσχωρήσεως, η εν λόγω διάταξη αφορά μόνον το μερίδιο που χορηγείται στο Βασίλειο της Σουηδίας εντός των «ζωνών αναφοράς για τον καθορισμό των ΣΕΑ».

21 Κατά το Συμβούλιο, η εν λόγω αναφορά είναι σημαντική δεδομένου ότι ο όρος «ΣΕΑ» χρησιμοποιείται, όσον αφορά την κατανομή των πόρων, κατά κανόνα μόνο για την κατανομή των εσωτερικών πόρων. Το γεγονός ότι ο αναφερόμενος στα ΣΕΑ κανονισμός συμπεριέλαβε για ένα έτος τον «γάδο αντισταθμίσεως» συνιστά ειδική περίπτωση και ουδόλως μεταβάλλει τη συγκεκριμένη κατάσταση πραγμάτων. Οσάκις οι αναφερόμενες στον οικείο πίνακα ζώνες δεν αποτελούν αφεαυτών ζώνες εντός των οποίων οι διαθέσιμοι για την Κοινότητα πόροι είναι «πόροι δυνάμει των κοινοτικών ΣΕΑ», διευκρινίζεται ότι η κλείδα κατανομής ισχύει μόνο για τα «ύδατα της Κοινότητας».

22 Το Συμβούλιο ισχυρίζεται επίσης ότι η αναφορά στα «ύδατα της Κοινότητας», σύμφωνα με την υποσημείωση 2 του πίνακα του άρθρου 121, παράγραφος 1, της Πράξεως Προσχωρήσεως, είναι ενδεικτική του ότι η οριζόμενη για τον γάδο της θάλασσας της Βαλτικής κλείδα κατανομής ισχύει μόνο για τους εσωτερικούς πόρους της Κοινότητας, ήτοι για τις αλιευτικές δυνατότητες που διατίθενται για την Κοινότητα, όπως αυτές προκύπτουν από τα ίδια αλιευτικά δικαιώματά της εντός των υδάτων της κυριαρχίας ή δικαιοδοσίας των κρατών μελών.

23 Αφού υπενθύμισε το ιστορικό του άρθρου 121, παράγραφος 1, της Πράξεως Προσχωρήσεως, η Επιτροπή υποστήριξε ότι η παρούσα προσφυγή θέτει το θεμελιώδες ζήτημα αν η έννοια των κατά το άρθρο 3, στοιχείο ζ', του κανονισμού 3760/92 των «κοινοτικών αλιευτικών δυνατοτήτων» περιλαμβάνει τον «γάδο αντισταθμίσεως» των κρατών της Βαλτικής προς την Κοινότητα.

24 Η Επιτροπή εκτιμά ότι η εν λόγω έννοια των «κοινοτικών αλιευτικών δυνατοτήτων» περιλαμβάνει και τις αλιευτικές δυνατότητες εντός των υδάτων τρίτης χώρας αλλά και εντός των διεθνών υδάτων. Ο ορισμός αυτός δεν θα μπορούσε να τύχει εφαρμογής στην περίπτωση του άρθρου 121, παράγραφος 1, της Πράξεως Προσχωρήσεως, δεδομένου ότι οι απορρέουσες από συμφωνίες με τις τρίτες χώρες αλιευτικές δυνατότητες δεν εμπίπτουν στην οικεία διάταξη. Συναφώς, η Επιτροπή αναφέρεται στη δομή και στο περιεχόμενο του τετάρτου μέρους του τίτλου V, κεφάλαιο 3, της Πράξεως Προσχωρήσεως.

25 Όπως προκύπτει από τα προηγηθέντα, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι το νομότυπο του κανονισμού 390/97 εξαρτάται από το αν η προβλεπόμενη στο άρθρο 121, παράγραφος 1, της Πράξεως Προσχωρήσεως κλείδα κατανομής των δυνατοτήτων αλιεύσεως του γάδου για τη Σουηδία πρέπει να εφαρμόζεται ή μη και στην περίπτωση του «γάδου αντισταθμίσεως» εκ μέρους τρίτων κρατών προς την Κοινότητα.

26 Επιβάλλεται λοιπόν να διαπιστωθεί σε ποιες «κοινοτικές αλιευτικές δυνατότητες» αναφέρεται το άρθρο 121, παράγραφος 1, της Πράξεως Προσχωρήσεως, όσον αφορά τον γάδο, όταν η εν λόγω διάταξη προβλέπει την κατ' εφαρμογήν κλείδας κατανομής χορήγηση ενός μέρους του στο Βασίλειο της Σουηδίας.

27 Κατά το άρθρο 3, στοιχείο ζ', του κανονισμού 3760/92, ως «κοινοτικές αλιευτικές δυνατότητες» νοούνται οι αλιευτικές δυνατότητες τις οποίες διαθέτει η Κοινότητα εντός της κοινοτικής αλιευτικής ζώνης και στις οποίες, αφενός, προστίθεται το σύνολο των αλιευτικών δυνατοτήτων της Κοινότητας εκτός της αλιευτικής κοινοτικής ζώνης και από τις οποίες, αφετέρου, αφαιρείται το σύνολο των χορηγουμένων στις τρίτες χώρες αλιευτικών δυνατοτήτων.

28 Επομένως, το άρθρο 121, παράγραφος 1, της Πράξεως Προσχωρήσεως δεν αποκλείει την εφαρμογή της κλείδας κατανομής στις πραγματοποιούμενες δυνάμει συμφωνιών που συνάπτει η Κοινότητα με τρίτα κράτη αλιεύσεις, εντός ή εκτός της κοινοτικής αλιευτικής ζώνης.

29 Πάντως, δεν αμφισβητείται ότι ο «γάδος αντισταθμίσεως», επίδικο αντικείμενο στην παρούσα υπόθεση, είναι ο αλιευόμενος εντός της ζώνης III b, c και d. Κατά την υποσημείωση 2 του πίνακα του άρθρου 121, παράγραφος 1, της Πράξεως Προσχωρήσεως, η ζώνη αυτή περιορίζεται στα «ύδατα της Κοινότητας».

30 Κατά συνέπεια, η κλείδα κατανομής, βάσει της οποίας προσδιορίζεται το μερίδιο των αλιευμάτων γάδου που χορηγείται στο Βασίλειο της Σουηδίας δυνάμει του άρθρου 121, παράγραφος 1, της Πράξεως Προσχωρήσεως, ισχύει μόνον επί των αλιευτικών δυνατοτήτων που διατίθενται εντός της κοινοτικής αλιευτικής ζώνης.

31 Η χορήγηση στο Βασίλειο της Σουηδίας μεριδίου από μεταφορά πόρων εκ μέρους τρίτου κράτους προς την Κοινότητα δεν μπορεί να εξαρτάται από τη συγκεκριμένη γεωγραφική θέση των αλιευμάτων εντός των κοινοτικών υδάτων. Επομένως, η αναφορά στα «ύδατα της Κοινότητας» έχει την έννοια ότι αποσκοπεί στο να ταυτίσει την αναφερόμενη στην Πράξη Προσχωρήσεως ζώνη αναφοράς με εκείνη των συστάσεων της διεθνούς επιτροπής προκειμένου να τύχει εφαρμογής επί του οριζομένου με τις εν λόγω συστάσεις ΣΕΑ η κλείδα κατανομής βάσει της οποίας καθορίζεται το μερίδιο αλιευμάτων που χορηγείται στο Βασίλειο της Σουηδίας.

32 Την ερμηνεία αυτή ενισχύει ο τίτλος της δεύτερης στήλης του πίνακα του άρθρου 121, παράγραφος 1, της Πράξεως Προσχωρήσεως, σύμφωνα με τον οποίο οι απαριθμούμενες εκεί ζώνες αντιστοιχούν στη «διαίρεση CIEM [διεθνές συμβούλιο για την εξερεύνηση της θάλασσας] ή [διεθνής επιτροπή] των ζωνών αναφοράς για τον καθορισμό των ΣΕΑ».

33 Ως γνωστόν, σύμφωνα με τη σύσταση αριθ. 4 της διεθνούς επιτροπής, το ΣΕΑ του γάδου εντός των αλιευτικών ζωνών της Κοινότητας ορίστηκε σε 109 600 τόνους.

34 Επομένως, η κλείδα κατανομής, βάσει της οποίας προσδιορίζεται το μερίδιο των χορηγουμένων στην Σουηδία αλιευμάτων των αποθεμάτων γάδου εντός της ζώνης

III b, c και d, η οποία παρατίθεται στον πίνακα του άρθρου 121, παράγραφος 1, της Πράξεως Προσχωρήσεως, ισχύει μόνο για το ΣΕΑ των 109 600 τόνων που αποτελεί αντικείμενο της συστάσεως της διεθνούς επιτροπής.

35 Άρα, η εν λόγω κλείδα κατανομής δεν εφαρμόζεται επί του «γάδου αντισταθμίσεως» εκ μέρους τρίτων κρατών προς την Κοινότητα, έστω και αν αλιεύεται, ενδεχομένως, εντός των αλιευτικών ζωνών της Κοινότητας.

36 Επομένως, ορθά το Συμβούλιο βασίστηκε, για τον υπολογισμό του μεριδίου των αλιευμάτων γάδου που χορηγείται στο Βασίλειο της Σουηδίας εντός της ζώνης III b, c και d, κατά το παράρτημα I του κανονισμού 390/97, αποκλειστικά επί του ΣΕΑ που χορήγησε η διεθνής επιτροπή, αποκλείοντας τη μεταφορά πόρων όπως ο «γάδος αντισταθμίσεως».

37 Από τα προηγηθέντα προκύπτει ότι η προσφυγή είναι απορριπτέα.

Επί των δικαστικών εξόδων

38 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του αντιδίκου. Δεδομένου ότι το Συμβούλιο ζήτησε την καταδίκη του Βασιλείου της Σουηδίας στα δικαστικά έξοδα και το κράτος αυτό ηττήθηκε ως προς τους ισχυρισμούς του, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα. Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 69, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

αποφασίζει:

1) **Απορρίπτει την προσφυγή.**

2) **Καταδικάζει το Βασίλειο της Σουηδίας στα δικαστικά έξοδα.**

3) **Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων φέρει τα δικαστικά έξοδά της.**

Rodríguez Iglesias Kapteyn Puissochet Hirsch

Jann Moitinho de Almeida Gulmann

Murray Edward Ragnemalm Sevón

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 29 Ιουνίου 1999.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος

G. C. Rodríguez Iglesias